

hvor lokalerne tillige anvendes til anden næringsvirksomhed, fra forbudet mod ophold. Når udtrykket »lukket« fortsat anvendes i § 28, betyder det således lukket for servering, dvs. nydelse af spise- og drikkevarer i restaurationen.

Som det er tilfældet under den gældende lov, må der dog i lukketiden ske servering for sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber, rejseselskaber og lignende, når det foregår i særlige fra restaurationen adskilte selskabslokaler, eller der foreligger tilladelse fra politiet.

Til nr. 9

§ 30, stk. 1, indeholder et forbud imod, at der nydes stærke drikke i lokaler uden alkoholbevilling. Efter den gældende stk. 2 er dette forbud udvidet til også at gælde på den måde, at lokaler uden alkoholbevilling ikke må stå i forbindelse med lokaler, hvorfra der sælges stærke drikke. Bestemmelsen i stk. 2 foreslås ophevet som konsekvens af muligheden for detailsalg af stærke drikke fra restaurationer uden alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 6, stk. 2. Der må herefter godt sælges stærke drikke en detail efter reglerne i lov om detailsalg fra butikker m.v. i restaurationer uden alkoholbevilling.

Til nr. 10

I § 34 er angivet de af politiets afgørelser, som kan indbringes for justitsministeren. Politiets nægtelse af autorisation som dørmand kan således indbringes for justitsministeren, og det foreslås, at også nægtelse af godkendelse af andre ansatte skal kunne indbringes for justitsministeren.

Til nr. 11 og 12

Ændringerne er en konsekvens af nr. 1, 3 og 9. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Bestemmelsen i § 37, stk. 5, foreslås ændret i overensstemmelse med Straffelovrådets anbefalinger, således som det er kommet til udtryk i lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændringen af straffeloven (strafansvar for juridiske personer), jf. bemærkningerne til lovforslaget (L 201). Straffelovens kapitel 5 er ændret ved nævnte lov. Af lovbemærkningerne fremgår det, at eksisterende bestemmelser om selskabsansvar ved først givne lejlighed ændres i overensstemmelse med de nye regler i straffeloven.

Til § 13

Til nr. 1-3

I henhold til lovens § 2, stk. 1, nr. 1, stilles der krav om dansk indfødsret for at drive næring som handlende, håndværker og industridrivende samt som speditør og vognmand. Kravet om indfødsret gælder dog ikke for personer, der er omfattet af De Europæiske Fællesskabers eller EØS-aftalens regler om etablering og tjenesteydelser. I praksis er kravet afløst af et krav om opholds- og arbejdstilladelse; uanset om personen har tilhørsforhold til et land uden for EU eller EØS-området.

I overensstemmelse med, hvad der er sket i andre næringsretlige love, foreslås det, at kravet om indfødsret udgår af loven. Kravet i næringsloven om bopæl i Danmark vil herefter gælde for borgere uden for EU eller EØS-området.

Til nr. 4

Reglerne om fast forretningssted i næringslovens § 10 fortolkes efter fast praksis således, at der fra et udsalgssted skal være åbent mindst én gang om ugen (det samme tidspunkt) i en sammenhængende periode på mindst fire måneder, for at kravet om fast forretningssted er opfyldt. En nystartet butik skal således have til hensigt at etablere sig varigt i næringslovens forstand.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 er en hjemmel, der gør det muligt for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at fastsætte regler om fravigelse af kravet om fast forretningssted i sådanne helt særlige situationer, hvor det på grund af fare for ulykker eller lignende er nødvendigt at kunne fravige de almindelige regler herom. Bestemmelsen vil ikke kunne benyttes til at fravige kravet om fast forretningssted i forbindelse med dagligdags forekommende situationer, men alene i sådanne helt særlige tilfælde, hvor det af samfundsmæssige grunde skønnes nødvendigt at fastsætte særlige regler om opbevaring og salg af varer, der kan udgøre en risiko, hvis de opbevares i almindelige butikker.

Til nr. 5

§ 15, stk. 3, ophæves som følge af, at den ikke længere har selvstændig betydning, jf. bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 1. Der må således holdes udstilling i butikker. Der må dog naturligvis ikke ske detailsalg i lukketiden.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ophævelsen af § 15, stk. 3.